

[Forsvarsministeren.]

helt holdt sig til den opslutning om forslaget, som vi selvfølgelig glæder os over i regeringen.

Det samme er tilfældet med hr. Bilgrav-Nielsen, der desuden stillede nogle spørgsmål. Der blev stillet et spørgsmål om våbenproduktionen. Vi har jo ingen vældig våbenproduktion her i landet, men det er nu ikke et spørgsmål, man uden videre kan besvare. Våbenproduktion, det er mange ting. Det er også i væsentlig grad den elektroniske industri i dag. Hr. Bilgrav-Nielsen ved, at vi i forbindelse med aftalen om Draken fik kompensationer, bestillinger til dansk industri fra svensk industri til anvendelse ved flyvemaskinerne. Det er bl. a. den elektroniske industri, vi dér interesserer os for, men det er jo for så vidt også en våbenproduktion, og det kan meget andet blive, der samtidig har et andet formål. Jeg kan henvise til det svar, statsministeren gav i går med hensyn til forskningen, der jo netop viser integrationen også på dette område.

Der blev stillet det spørgsmål, om vi ville medvirke til, at der i loven blev indsat en bestemmelse om et fast udvalg. Hvis der er ønske om, at der skal være et fast udvalg til at behandle spørgsmål vedrørende forsvaret, så vil jeg da meget gerne gå ind for det. Vi har jo noget tilsvarende inden for civilforsvaret, hvor vi har et 11 mands udvalg med bestemte beføjelser, og skulle der være ønske om et sådant udvalg, så vil jeg da meget gerne gå med til det. Jeg kan da også svare med hensyn til spørgsmålet om undersøgelser. Nu er der jo sat adskillige undersøgelser i gang, også og navnlig med henblik på at vurdere udnyttelsen af tjenestetiden. Vi forventer om en halv snes dage en rapport fra det udvalg, der har hr. Erik Thomsen som leder og formand. Jeg tror, at denne betænkning vil give svar på overordentlig mange ting, ja, måske på alting, med hensyn til spørgsmålet om udnyttelse af tjenestetiden, så jeg vil foreslå, at vi ser betænkningen først, men så kan vi da tale om det i udvalget, og hvis der er ønske om yderligere undersøgelser, skal jeg da gerne medvirke til disse.

Med hensyn til styrkemålene er det rigtigt, som det er blevet nævnt, at vi efter at have undersøgt sagen og set på den effektivitet, som alle i de fire partier jo ønsker, har

vurderet, at det var rigtigt at indsætte de tal, der har været gældende siden forsvarsloven af 1960 med de ændringer, der er omtalt for søværnet, og med indsættelsen af en cirkabetegnelse. Cirkabetegnelsen synes jeg er rigtig. Der har været betydelige svingninger. Disse svingninger var, kan jeg sige, for hærens vedkommende med hensyn til dækningsstyrken i opadgående retning forud for 1966-forliget. Efter de opgivelser, vi har modtaget fra hærkommandoen, lå man i lange perioder forud for 1966 på 14.000-15.000 i dækningsstyrken. Efter 1966-forliget er det gået den anden vej, da har man på de fleste tidspunkter været under de 13.000, ja, man har været helt nede på — det var tilfældet i januar i år — 10.280. Det er jo en betydelig svingning. Dette blot til oplysning om, hvordan det har været. Så synes vi, at når man rent faktisk har haft så store svingninger, så er det rigtigt at angive det på den måde, vi har gjort det i forslaget. Jeg tror, det er rigtigt, at vi bestræber os for, at svingningerne ikke bliver så store, men det er nødvendigt med en vis fleksibilitet. Når man skriver „ca.“, så er det vel efter almindelig forståelse naturligt, at man med ca. 13.000 kan gå ned i nærheden af de 12.000 og op i nærheden af de 14.000, men at svingningen gerne skal være inden for denne ramme.

De spørgsmål, der er stillet af andre ordførere, skal jeg ikke sige mange bemærkninger om. Det var en principdiskussion, hr. Morten Lange lagde op til, og det principielle har jeg været inde på i mine indledende bemærkninger. Jeg synes ikke, der af ham eller andre blev stillet spørgsmål af en sådan karakter, at det nødvendiggør en forlængelse af denne debat ved en omfattende besvarelse af dem. Jeg skal dog sige til hr. Kjær Rasmussen for at undgå enhver form for misforståelse vedrørende dette punkt, at den danske politik vedrørende atomvåben, som der er givet udtryk for adskillige gange af udenrigsministeren, ligger ganske fast: at vi ikke kan acceptere, at der findes atomvåben på dansk territorium. De andre spørgsmål har jeg så nogenlunde besvaret.

Men så kom der jo nogle bemærkninger frem i forbindelse med en noget anden sag, nemlig vedrørende nogle diskussioner, der har været mellem personel inden for forsvaret og mig. Hr. Kjeld Olesen synes ikke